

Bilaga till
Alexis
Engdahl's
inkö.

Bilaga till
Alexis Engdahls inköp
Inventarie nummer:

42530 - 42568

44245 - 44845

45360 - 45481

50432 - 50830

Tillägg:

50726; 50774; 50786; 50794; 50807; 50815;

50816; 50821; 53446; 53684.

92096.

742. Väfsjäll (=Randsked, se 213 5705) af bok.
Inskrift: "HR" (Obs! = "är"; "Rospiggskal") "1786
M.P.D." - Köpt å Tjockö, Rådmanö Sk. 0,25.

743. Rockblad af björk, väl öfjunt skuret, (7
med vidhängande ring öf Läs (af samma stycke);
(minutt) 2 dyf. bortfallna. - Köpt å Tjockö, 7
Rådmanö Sk., Rallagen. 1,00.

744. Rockblad, snidadt öf måladt. "1787" -
Köpt å Tjockö, Rådmanö Sk. 0,50.

744 1/2, a, b, c. 3 delar af ett Rockblad, väl skuret,
vackert måladt; från (Sk. Anna Gröta Skö)

derman ä) Tjockö, Rådmanö &c.

744 1/4. Del af Rockblad, väl skuret, omåladt;
från (Twickan Karolina Söderman ä) Tjockö, Rådmanö. —

745. Skrin af ek, stort, med figurhugna bullag.
— Köpt ä Tjockö, Rådmanö &c, Roslagen. 1,50.

Ann. Enär ingen handelsbod fanns i Tjockötrakt
och ej heller annorstädes påkläda kunde
fås, måste skrinet, äfven om y fullt lämp-
ligt (?), tagas för att rädda postlinet m.m.

(745 1/2. Nyckel till föreg. — förvarad i skrinet N: 709.)

746. "Åstmässa", mans-, knyttad af hvitt ull-
garn. Brukades halft uppsviken (mitt af
äldre) samt på sjen. — Köpt ä Tjockö, Råd-
manö &c, Roslagen. 0,25.

Ann. Den äfriga tindhörande "Tjockö-
dräkten", af
äldregubbar beqväm ännu för omkring
30-25 år sedan, utgjordes af kort buddans-
tröja — sällan brukades kort väst under,

utan annat endast en lång, krokig ylle,
tröja - samt "Jockö-byxor", oförnuftigt
vidlyftiga baktill och äfven knät, hvar
de i trång väderlek sammanknuddas
med en tågtsump. Byxorna nådde
väl nästan till fotknölarne, der de
voro smala; men när "grenen" knäp
hade högre läge än knävecken, släng;
de byxorna genom sin "vidlyftighet"
för hvarje steg åt sidorna "likt ett
löst segel". Jockögubbarnes lära för;
ty hafva varit särdeles vidunderliga
ibland annat folk, smutegra som de voro,
från tapp till ta. Men, påstod man, dräg;
ten hade watto så "för att ej skrämna,
bort(!) fiskar och sälar eller så lätt
blifva af dem igenkänd"! - (I samning
de tyckas också med sina korta ben, "ott-
missor" smutegra färg och "vidlyftighet"
hafva mera än människor liknat - sälar)
-- I Vätö socken äfven brukades
dylika sticknässor; dock voro dessa T

vann. sada samt försedda med ylle²
topf öfver hjässan, af svartskanda färg.
De kallades dock i "ästnässor" utan "pink-
nässor" (= "pickelhufvor" ? - skänkt.).